

אבנרי: "הוויכוח ביניכם הוא תיאטרון צללים!"

חזן: "האם אפשר לומר לך שאלו הן שטויות?"

חיים לנדאו: "cherchez la femme".
אורי אבנרי: לא צריך לחפשה, היא נמצאת.

צאת, מצאנו אותה.
אבנרי: חזן, הגברת מאיר היא איננה רק אשה נחמדה, היא גם מייצגת מדיניות, וזהו המדיניות של החוקת השטחים לצמיתות, יחד עם הסיסמה של נכונות ההחלטות אם הערבים יסכימו לתנאי-שלום כאלה, שאתה יודע. והיא יודעת, ואני יודע, וכל אדם בכנסת יודע, שאין ערבי בעולם שיקבל אותם.

יעקב חזן: היא באמת אשה נחמדה, אבל את העמדות שלה, אל תסלף.

אורי אבנרי: אתה יודע, חברי-הכנסת חזן, אני יודע, ואין אדם בבית הזה — לא מבין היושבים כאן, ולא מבין היושבים בחזן — שאיננו יודע מהי העמדה של הגברת גולדה מאיר.

העמדה היא שאנו מוכנים להחזיר איוה מובלעת של גפת שכם, בתנאי שהערבים יסכימו לסיפוח מינימלי: רמת הגולן, כל ביקעת הירדן, חוף ים-המלח, קריית-ארבע, ירושלים רבתי, כל רצועת עזה, צפון סיני, שארס-א-שייך, כל איזור חוף ים-סוף.

אם תמצא אדם ערבי אחר, אפילו ערבי מהרחוב, אפילו מצהצחינעליים ערבי, שימי כיום לשלום כזה — הרי אתה גאון שבגאונים.

יעקב נחישתן: אין פלסטיני כזה אצלך?
אורי אבנרי: אין פלסטיני שיסכים לשלום כזה. אין אפילו קוויזלינג שיסכים לשלום כזה.

ההבדל בין חזן ובגין

כז הכבוד לחברי-הכנסת חזן, אבל אין אלא הבדל טקטי בינכם ובין חברי-הכנסת בגין, הרי אימר בגלוי: צריך לפסח שטחים אלה, אלו

מיות ואזרחיות לתושבי השטחים. אקים בהם יישיבים לאורכם ולרוחכם.

השר דין אומר: נחזיק בשטחים, נתנהג בשטחים כממשלת-קבע, נשלב את השטחים במדינת ישראל, לא ניתן שום זכויות לאומיות ואזרחיות לערביי השטחים. הם יישארו אזרחים ירדניים. (פאטנט בינלאומי חדש!).

השר פרס אומר: נחזיק בכל השטחים, ניתן "אטור" נומיה" לערבים בתוך השטחים, אוטונומיה שאין פירושה חרות לאומית, לא ריבונות לאומית ולא זכויות לאומיות, כי אם באוטוטסטאן בתוך מדינת ישראל. כל הכוונה

"המנהיגים ההיסטוריים": חזן ויערי

הוויכוח על הארכת תוקף תקנות לשעת-חירום המסדירות את המצב השיפוטי בשטחים הי-מוחזקים הופך בכל שנה לדיון כללי על השטחים המוחזקים.

הפעם כיהן כיו"ר הישיבה ח"כ אליאס נח"לה הערבי, שנתמנה לא מכבר לסגן יו"ר הכנסת. **אורי אבנרי:** אברך תחילה את יושבראש הישיבה, בישיבו לראשונה על הכס הרם הזה.

אנחנו שדרשנו מזה שנים שיווי-זכויות אמיתי לערביי ישראל, רואים בכך רגע גדול ויפה.

נפים אריעד: רק אתם?
אורי אבנרי: כל אחד ידבר בבית הזה

בשם עצמו.

אנחנו ייחלנו ליום שבו יהיו במדינת ישראל שר מבני העם הערבי, שגרירים מבני העם הערבי, חברי הכנסת בפרופרציה הנכונה, וגם חקנים ערביים בכנסת הכדורגל. היום, בהתקבנו ליום השנה ה-25 של המדינה, עדיין לחוק שילוב אמיתי זה ממצאות חיינו.

יחד עם זאת, אדוני היושבראש, חבלי שיי אתה יושב עד כס רם זה דווקא כוויכוח זה, מפני שהייתי רוצה שאתה והכרוך תדברו כוויכוח כזה, ותרמו את קולכם למען זכויות עמכם הערבי הפלסטיני, ולמען שלום-יציבות בינו לבין העם היהודי בארץ.

רעל, ריסוס, ישוב

אדוני היושבראש, הנוקר ביקרה ראש-הממשלה במקום הקרוי עכשיו גיתית.

מה רב המרחק בין המליצות הרמות שנשמעו בבית הזה ובין המציאות בשטח — המציאות ששמה גיתית? מה קרה בגיתית?

גירשו את תושבי כפר עקרבה מאדמותיהם, באמתלה

ניצים ויונים - בשובך אחד

הים הבטיח אותם לנו.

חיים לנדאו: עם זכויות לערבים, כמובן.
אורי אבנרי: עם הבטחה להעניק לערבים אזרחות אם יבקשו זאת, אבל מתוך ידיעה שלעור לט לא יימצא ערבי אשר יבקש אזרחות במדינת-סיפוח כזו, כשם שגם אתה לא היית מבקש אזרחות במדינה שאתה חושב שהיא אויבת לך.

חיים לנדאו: היא לא אויבת.
אורי אבנרי: כל זמן שאין שלום, זאת מדינת-אויב בעינייהם. כשאיננו שלום, יש מלחמה ויש אויבים — זה אלף בית.

עם כל הכבוד, אין הבדל מעשי בין העמדה של חברי הכנסת בגין, האומר להחזיק את השטחים לצמיתות, ובין העמדה שלך, חברי-הכנסת חזן, האומר: מוכנים להחזיר, בתנאי שהערבים יסכימו לשלום כזה ששום ערבי חי לא היום, לא מחר, לא מחרתיים. לא יסכים לו.

יעקב חזן: האם אפשר לומר לך, עם כל הכבוד, שאלו הן שטויות.

אורי אבנרי: אתה יכול להגיד הרבה דבר. ריש תגיד אותם לחברי המפלגה שלך, המתקור ממים נגדך. אתה יודע מה קורה היום בקיבוצים שלך, ואתה יודע מה אומר הנוער שלך, ואפילו המוסדות של מפילגתך. לא במקרה נשארתי במי עוט אפילו במיפלגה שלך.

יעקב נחישתן: האם את כל הבעיות שלך כבר פתרת, שרק מפ"ם נשארה לך?

אורי אבנרי: אין אני שמח על מה שקורה במפ"ם, לא שמחתי כאשר מפ"ם נטשה את עמדתה, בהנהגת, המנהיגים ההיסטוריים, וחשאירה את מחנה-השלום הישראלי חשוף, מופקר, הצטערתי על כך. אני מצטער על כך עד היום, אבל צער על כך אינו יכול למנוע מאיתנו לקבוע את העובדות כפי שהן.

יעקב חזן: למה לך להצטער? יש כל כך הרבה צער בעולם.

אורי אבנרי: חברי-הכנסת חזן, זה אחד הצערים הגדולים. אתה וחבריך ההיסטוריים קיבלתם על עצמכם אתריות נוראה, יש לכם טראומה בגלל מה שדוברתם ערב קום המדינה, כאשר דגלתם במדינה דו-לאומית. בגלל טראומה זו לא זזתם קצת ימינה — אלא זהרתם ימינה, ברחתם ימינה, ונדמה לי שבחו אתה כבר נמצא מימין לשדר ספיר, ולשר אבג, ואיני יודע לאן עוד תגיע.

יעקב חזן: מי יודע...
אורי אבנרי: אולי אתה יודע.

היא שהערבים בשטחים ה-אוטונומיים האלה לא יקבלו אזרחות ישראלית, בעוד שהשטחים יהיו בשליטת ישראל. בא השר ספיר ואומר: נחזיק בכל השטחים, נחזיר אותם בבוא השלום. אבל גם השר ספיר — היונה — תנאיו לשלום, עד כמה שהם יודעים, הם כאלה ששום ערבי איננו חולם, ולא יכול לחלום, לקבלם, מפני שהם כוללים סיפוח שטחים נרחבים.

אפשר להוסיף לרשימה גם את "המנהיגים ההיסטוריים" של מפ"ם, האומרים: כל האופציות פתוחות לשר לום, נחזיר את השטחים בבוא השלום — אבל לא נחזיר את רמת הגולן, וכמוכן לא את ירושלים, ולא את רצועת עזה, ועוד ועוד.

כולם מסכימים להחזיק בשטחים, "ומנית", כולם מסכימים לא לתת זכויות לאומיות או אזרחיות לתושבי השטחים, לא להכיר בעם הפלסטיני, לא להציע תנאי-שלום סבירים, ורא לנקוט בשום יוזמת-שלום.

איך לקשט את המזימה

הוויכוח הוא רק על שיטת ההסוואה.

יש המסתקמים בהסוואה של מימשל צבאי נצחי — וזהו הצעת החוק המונחת לפנינו. יש הרוצים לספח שטחים מבלי לקרוא להם סיפוח, אבל לא לספח את תושבי השטחים — שהם יישארו אזרחים במדינה זרה. יש הרוצים לקרוא להם "אוטונומיה", "פרדציה", שמות שבאו לקשט תוכניות שפרושו להחזיק בשטחים, לא לעשות דבר למען השלום. לא להעניק שום זכויות לתושבי השטחים, וליישב את השטחים ביישובים יהודיים.

אלה נקראים יונים, ואלה ניצים — אך כולם יחד חיים בשלום באותו שובך.

מי שתודה את תקוותיו ביונים של המעיין, שיש מפלגת העבודה ומפ"ם, חייב לשאול אותם: איפה המאבק שלכם, רבותי, היונים של מפ"ם ושל המערך?

יעקב חזן והאשה

אתמול בערב ראינו בטלוויזיה את חברי-הכנסת חזן. שמענו מפיו שהוא דוגל בהמשך כהונתה של הגברת מאיר כראש-הממשלה לפחות עוד שלוש שנים. כל הכבוד ליחס הגיטלמני...

* איזור שניתן לכושים, בני שבט באנטו, שהיא מעין מושבה חסרת-זכויות בתוך דרום-אפריקה.

אחד אומר: אני אחזיק לנצח בכל השטחים המוחזקים, לא אתן זכויות לתושבי השטחים. אקים יישובים בשטחים לאורכם ולרוחכם.

שני אומר: אני אחזיק בשטחים אלה רק עד בוא השלום, אבל אציע לשלום תנאים שיש שום מישטר ערבי, לא בהווה ולא בעתיד, לא יוכל לקדם. בינתיים לא אתן זכויות לאף

* יורשי אלכסנדר מוקדון, שחילקו ביניהם את ממלכתו.

* חפש את האשה.